

Από τον Απόστολο της Κυριακής: Η ομολογία της πίστης και της αγάπης στον Χριστό

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)

(†) [Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. 10,1-10)

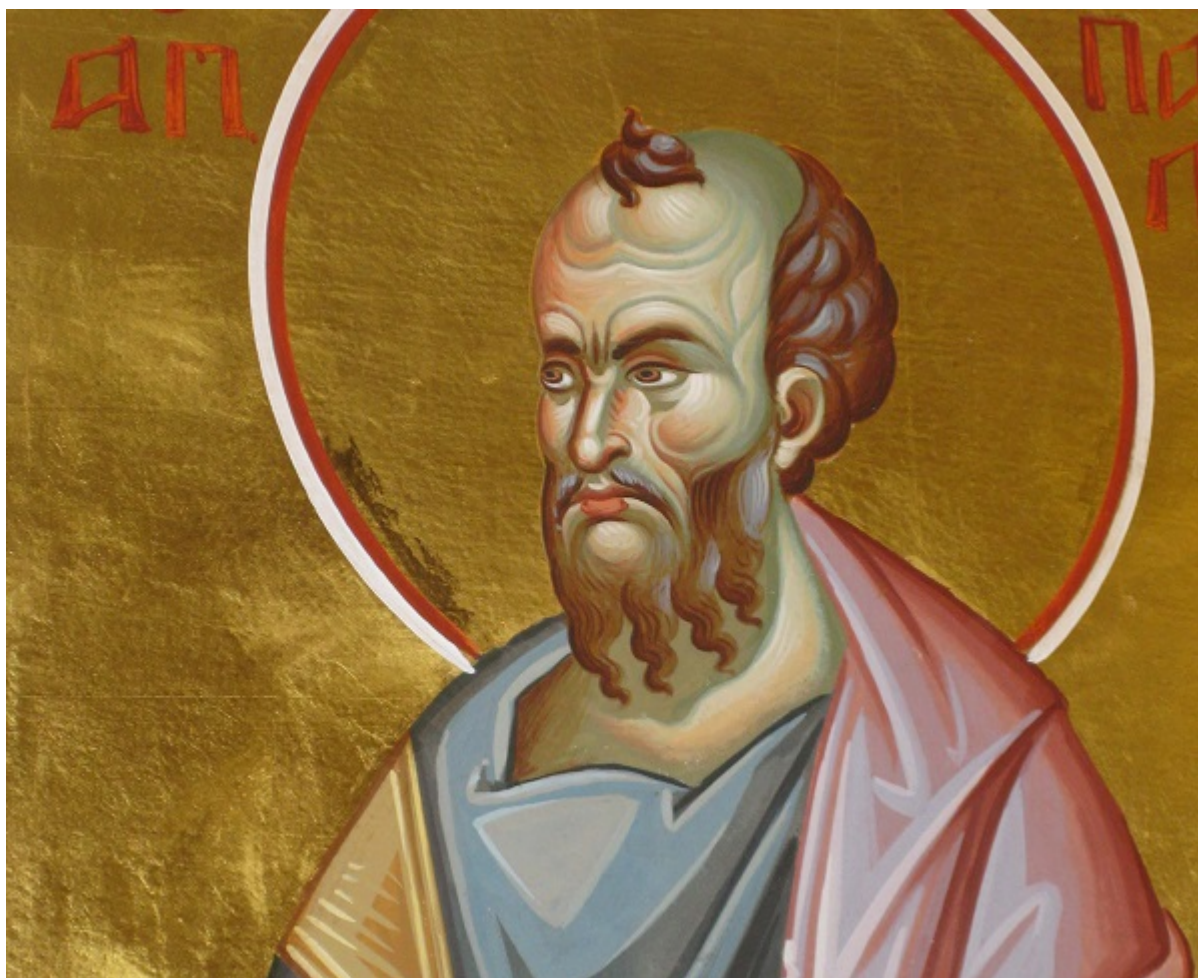
Στην σημερινή περικοπή από την προς Ρωμαίους Επιστολή του ο Απόστολος Παύλος παρουσιάζει δύο βασικές αλήθειες, που ιδιαίτερα ενδιαφέρουν κι εμάς σήμερα.

1ον. Την ανάγκη να επιθυμούμε και να επιδιώκουμε τη σωτηρία των Ομοεθνών μας και όχι μόνον και

2ον. Να γνωρίζουμε ότι η σωτηρία, που προσφέρει ο Χριστός, είναι προσιτή και εφικτή για όλους τους ανθρώπους,

Είναι όντως εντυπωσιακό το μεγάλο ενδιαφέρον που δείχνει ο Απόστολος Παύλος για τη σωτηρία των ομοεθνών του Εβραίων. Ο Σαύλος (όπως ήταν το πρώτο του εβραϊκό όνομα του Παύλου) από την πρώτη μέρα που μεταστράφηκε στον Χριστό, αντιμετώπιζε σε όλη του τη ζωή την έχθρα των Εβραίων. Όπου και αν πήγαινε οι

Εβραίοι τον εδίωκαν, φυλάκιζαν, λιθοβολούσαν, προσπαθούσαν να τον σκοτώσουν. Όμως ο Παύλος, παρόλα αυτά προσπαθούσε να τους ελκύσει στη σωτηρία που προσφέρει ο Χριστός. Έφθασε μάλιστα στο σημείο να γράφει: «Λυπούμαι πάρα πολύ, και μια θλίψη βαραίνει αδιάκοπα την καρδιά μου. Φτάνω στο σημείο να εύχομαι να χωριζόμουν εγώ από τον Χριστό, αρκεί να πήγαιναν κοντά Του οι ομοεθνείς -Εβραίοι- αδελφοί μου» (Ρωμ. 9,3). Το καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό; Αν θα ήταν δυνατόν, ο Παύλος επιθυμούσε να χάσει την ψυχή του ο ίδιος, για να σωθούν οι ομοεθνείς του! Να θυσιαστεί ο ίδιος για να σωθούν εκείνοι! Και αυτή την πρόθεσή του την επαναλαμβάνει και πάλι, όπως τον ακούσαμε σήμερα: «Αδελφοί η σφοδρή επιθυμία της καρδιάς μου και η δέησίς μου στον Θεό είναι να οδηγηθούν οι Ιουδαίοι στη σωτηρία» (στίχ. 1).

Εμείς, για τους ομοεθνείς μας, για τους φίλους μας, για τους συνεργάτες μας, για τους συγγενείς μας, για τα μέλη της οικογενείας μας, που δεν έχουν γνωρίσει τον Θεό, νιώθουμε κάτι από την σφοδρή αυτή επιθυμία του Παύλου, να οδηγηθούν τα αγαπημένα μας πρόσωπα στον Χριστό; Μας απασχολεί το θέμα; Κάνουμε κάποια προσπάθεια για να γνωρίσουν τον Χριστό, να Τον αγαπήσουν και να Τον πιστέψουν; Προσευχόμαστε θερμά για να ανοίξουν οι καρδιές των αγαπημένων προσώπων μας, για να φυτευθεί και ριζώσει μέσα τους η πίστη του Χριστού;

Στη συνέχεια ο Απόστολος προσπαθεί να πείσει τους αποδέκτες της Επιστολής του, ότι ο Χριστός δεν περιορίζει την σωτηρία σε ένα έθνος, όπως ο Μωσαϊκός Νόμος που είχε δοθεί για τους Ισραηλίτες. «Ο Χριστός... δίνει την σωτηρία σ' όποιον πιστεύει» (στίχ. 4)• σε οποιοδήποτε έθνος ανήκει, σε οποιαδήποτε κοινωνική τάξη, ό,τι και αν είναι (βλ. Γαλ. 3,28). Κανέναν άνθρωπο, όσο κακός και αν είναι, δεν τον αποκλείει. «Δεϋτε πρός μέ πάντες...» (Ματθ. 11,28) είναι η διαρκής πρόσκληση του Χριστού. «Ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν σε βάθος την αλήθεια» (Α' Τιμ. 2,4).

Ο Παύλος τονίζει και κάτι ακόμη σημαντικό, που πρέπει να προσέξουμε• η σωτηρία που προσφέρει ο Χριστός δεν είναι απροσπέλαστη, όπως νομίζουν μερικοί! Γράφει χαρακτηριστικά: Μη σου έλθει ο λογισμός: «ποιός μπορεί ν' ανέβει στον ουρανό για να κατεβάσει δηλαδή απ' εκεί τον Χριστό, που θα με οδηγήσει στη σωτηρία. Η, ποιός μπορεί να κατεβεί στα σκοτεινά μέρη του Αδη, για να ανεβάσει αναστημένον τον Χριστό από τους νεκρούς, για να μας δώσει την ζωή και την σωτηρία» (στίχ. 6-7). Αυτά δεν χρειάζονται πλέον. Διότι ο Χριστός ως Θεός, μόνος Του κατέβηκε ήδη από τον ουρανό στη γή, ακριβώς «δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά την ἡμετέραν σωτηρίαν» (Σύμβολον Πίστεως)• κι επίσης ο «Χριστός Ἄνεστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Δεν είναι τώρα απλησίαστη η σωτηρία όπως προ Χριστού. Κοντά σου είναι η σωτηρία, αρκεί να την ποθήσεις. Ακούσαμε τον Παύλο σήμερα να λέγει: «κοντά σου είναι ο λόγος - της πίστης που κηρύττουμε- στο στόμα σου και στην καρδιά σου...Αν ομολογήσεις με το στόμα σου πως ο Ιησούς είναι ο Κύριος - των πάντων και Θεός- θα βρεις τη σωτηρία. Πραγματικά, όποιος πιστεύει με την καρδιά του οδηγείται στη δικαίωση, κι όποιος ομολογεί με το στόμα οδηγείται στη σωτηρία» (στίχ. 8-10). Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος σχολιάζοντας του στίχους αυτούς λέγει: «Στην διάνοιά σου και στη γλώσσα σου είναι η σωτηρία. Δεν χρειάζεται να βαδίσεις μακρύ δρόμο, ούτε να διαπλεύσεις πέλαγος, ούτε να διαβείς βουνά για να βρείς τη σωτηρία».

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε: Ο άνθρωπος ο οποίος: 1ον πιστεύει στον Χριστό με όλη του την καρδιά, τον δέχεται ως Θεόν και Κύριον της ζωής του

και ζεί κατά το θέλημά Του και 2ον ομολογεί με θάρρος ενώπιον των ανθρώπων, ακόμη και με κίνδυνον της ζωής του, την πίστη του στον Χριστό σώζεται.

Είθε αυτή η πίστη να αυξάνεται όλο και περισσότερο στην καρδιά μας και με θάρρος να ομολογούμε την αγάπη μας και την πίστη μας προς τον Κύριον και Θεόν μας Ιησούν Χριστόν. Αμήν.

<http://bit.ly/2SsZPOo>